

1 Kontorchef og 1 Fuldmægtig." Udvalget gaar ud fra, at naar man flytter det ene Kontor bort under Finansministeriet og dernæst indbringer det andet Kontor, saaledes at Skolebævningsager komme under et Kontor, saa maa en Departementschef uden Vanskelighed kunne bestyre disse to Kontorer. Det var man altsaa enig om i 1870. Senere viste det sig, at dette ikke kunde lade sig gøre, og det af den ganske naturlige Grund, at selv om man tager et Revisionskontor væk, saa har man siden 1870 lagt flere Gange saa mange Forretninger hen derunder, som man tidligere havde taget derfra. Man har siden den Tid henlagt dertil Overbestyrelsen for Frederiks Hospital, som tidligere fandtes under Justitsministeriet, Undermedicinalvæsenet, Vajsenhuset, Følkehøjskoler, de private Realskoler, dansk Skolemuseum i København, Landsbvogeanstalter, Undervisning for Farmaceuter og Tandlæger, Sager angaaende litterær og kunstnerisk Ejendomsret, Embedsmændenes Forskning med Papir og Blæk og Revision af Regnskaber over Ministeriernes Udgifter til Trykager, leverede i Genhold til Kontrakt af 3die Maj 1889. Desuden er der kommet flere andre Sager til. Det har altsaa ikke nyttet stort, at man har borttaget et Kontor, naar man henlægger en Masse Sager under Kultusministeriet, saaledes at Sagernes Mængde er steget i den Grad, at de udgaaede Breves Antal siden 1870 er steget med 74 pCt., og det er en Selvfølge, at naar Sagernes Antal stiger, maa der ogsaa større Arbejdskraft til. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgrets (Brandes) siger ja. (Brandes: Jeg lagde ingen Ting). F. Ets. i 1888 genoprettede man ved Loven af 31te Marts det Kontorchefsembede under Kultusministeriet, som man havde nedlagt ved Lov af 2den Juli 1870; det blev som Lovforslag henvist til Finansudvalget, og dette indstillede Lovforslaget til Vedtagelse, idet man var enig om, at da det viste sig, at Sagernes Mængde var tiltagen, var det nødvendigt at genoprette Kontorchefsembedet, og der var ingen Uenighed om at indstille det til Vedtagelse. Det forekommer os nu, at de samme Grunde her ere til Stede til Oprettelse af et Departementschefsembede, idet det viser sig, at vel kunde Departementschef Vinde fra 1876—88 fungere som Ministerens eneste Departementschef; men i de senere Aar tiltog Sagernes Mængde saa meget, at han maatte overlade Størstedelen til Afgørelse af Kontorchefen i det geistlige Kontor. Senere er det, som det vil ses af Motiverne til Lovforslaget, indført en midlertidig Ordning

i 1888, og Departementschefen fritagen for de geistlige Sager, saaledes at det geistlige Kontor for Kirkevæsenet, saa vidt mig bekendt, er det eneste i Ministeriet, som for Tiden er unddraget den centrale Ledelse, som de andre have ved at staa under Departementschefen. De geistlige Kontorer sortere vel egentlig under Departementschefen; men denne er ved kongelig Resolution midlertidig fritaget for at have noget med de Sager at gøre. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at, naar man sammenligner disse Grunde med, hvad man ellers har taget i Betragtning ved Oprettelsen af ny Embeder, som man ikke saa faa Gange er gaaet med til i de senere Aar, saa er der den samme Nødvendighed her. Naar man f. Ets. henviser til Lov af 5te April 1888, da vi gik med til at forøge Akksesjorernes Antal fra 16 til 18, da var det motiveret ved, at Dommenes Antal var steget med 25 pCt. fra 1863 til 1888. Paa Grundlag af denne Forøgelse gik man med til at ansætte to Akksesjorer mere. Her viser det sig, at Brevenes Antal er steget med 74 pCt. siden den Tid, og altsaa er der her en meget større Forøgelse. Jeg henviste til Loven af 31te Marts 1880 om Genoprettelsen af et Kontorchefsembede. Den Gang var der altsaa intet i Vejen for, at man genoprettede det Embede, som man havde nedlagt i 1870, og jeg skal blot yderligere henviser til det Forslag, som vi for nylig sendte over til Landstinget angaaende Jurisdiktionsforandringen nede i Ribe Amt, hvor man gik med til Ansættelsen af en ny Retsbetjent der nede. Skulde man undersøge den paatrængende Nødvendighed, som var til Stede der, kunde man uden Sammenligning nok komme til den Slutning, at et nyt Retsbetjentembede kunde være lige saa nødvendigt andre Steder. Man ser, at der her er oprettet 3 Retsbetjentembeder for en Befolkning af 38,000 Mennesker, men dersom man f. Ets. gaar til Hammerum Herred, har man der et Omraade paa 27 Kvadratmile og over en Snæs Tusinde Mennesker, men kun en Retsbetjent til at bestyre det hele. Man vil vistnok kunne sige, at der er lige saa stor paatrængende Nødvendighed for at dele dette Embede som for at give dem en ny Dommer i Ribe Amt. Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at der her er den samme Nødvendighed til Stede for Genoprettelsen af dette Embede, som der har været i andre Tilfælde, hvor Folketinget er gaaet med til noget lignende. Jeg kan heller ikke forstaa andet, end at det er i Befolkningens Interesse. Saaledes som Forholdene nu for Tiden ere, hvor der er for liden Arbejdskraft til Besørgelsen af de Sager, som